© Niclas Fohlin · niclasfohlin.se/stodundervisning/textsamtal-i-grupp

Dagen före

Dagen före finalen hade laget bara en lätt träning under strålkastarna. Planen var nyklippt. Vid sidlinjen stod Yusufs lillasyster med en hemmagjord flagga där det stod Yusuf 10. Yusuf sprang som en gasell så länge tränaren tittade åt hans håll. När tränaren vände sig om för att samla ihop konerna gick han lite snett. På vänster fot hade han två strumpor. På lappen på förrådsdörren stod startelvan. Hans namn var det tredje, och han läste det två gånger.

”Yusuf”, sa tränaren. ”Kom hit.”
Han joggade fram och lyfte knäna högt, som en travhäst. ”Jag är i toppform.”
”Det frågade jag inte om.”
”Bara så du vet. Och jag sov nio timmar.”
Tränaren nickade mot hans vänstra fot. ”Två strumpor.”
”Det är kallt.”
”Det är tjugo grader.”
Yusuf snörade om skon. Den satt redan hårt.

Tränaren tittade på honom länge. Sedan tittade hon på lappen med startelvan. ”Du spelar”, sa hon. ”Men klockan tolv tejpar jag dig själv, och när jag byter ut dig så går du av.”
Yusuf log så brett att han glömde att halta. ”Vad ska du tejpa?”
”Gå och byt strumpor”, sa hon.
Han gick mot omklädningsrummet med raka steg. Det första ajet hördes när dörren hade slagit igen.

1. Hur många strumpor har Yusuf på vänster fot?
2. Varför springer Yusuf som en gasell så länge tränaren tittar? Hur vet du det?
3. Hur känner sig Yusuf när tränaren säger ”Du spelar”? Hur vet du det?
4. Vad menar tränaren när hon säger ”Gå och byt strumpor”? Hur vet du det?
5. Tränaren låter Yusuf spela, men med villkor. Vad tycker du om det hon bestämmer? Varför?